

39. రాజావారి పవిత్రత

హిజ్ హైనెస్ వగైరా బిరుదాంకితులైన అల్వార్ మహారాజావారు తాను సాక్షాత్తు శ్రీరామచంద్రులవారి వంశీకుడనని మనసా వాచా నమ్మి అందు కనుగుణంగా నడుచుకునేవారు. ఫలితంగా శ్రీవారి దినచర్యకు అనేకానేక పరిమితు లుండేవి. రాజుగారు తలుచుకుంటే తన్నులకేం కొదవ ఉండదు గనుక శ్రీవారి ఆచారాలు, నమ్మకాలు అన్నీ నిర్విఘ్నంగా కొన సాగిపోతుండేవి.

అలా కాలం గడిచిపోతూ ఉండగా ఇంగ్లాండులో జరిగే రౌండ్ టేబుల్ కాన్ఫరెన్సుకు శ్రీవారికి ఆహ్వానం వచ్చింది. ఈ పవిత్ర ఆర్య భూమినుండి ఆ తుచ్చ మ్లేచ్ఛభూమికి పోవటం శ్రీవారికి ఎంతమాత్రం ఇష్టంలేదు. కానీ రాజకీయంగా అలా రౌండ్ టేబుల్ కాన్ఫరెన్సుకు ఆహ్వానం అందటం అనేది గొప్ప గౌరవం క్రింద లెక్క కనుక శ్రీవారు తన మడి మర్యాదలు సక్రమంగా సాగిపోయేలా ఏర్పాట్లు చేసుకుని తప్పనిసరై బయలుదేరారు.

తీరా ఇంగ్లాండ్ చేరాక మరో సమస్య ఎదురయింది.

ఆ రౌండ్ టేబుల్ కాన్ఫరెన్సుకు ఏతెంచిన రాజాధిరాజుల గౌరవార్థం కింగ్ జార్జి ప్రభువూ, ఆయన సతి క్వీన్ మేరీ బకింగ్ హాం ప్యాలస్ లో ఘనమైన విందు ఏర్పాటు చేశారు. దానికి మన అల్వార్ మహారాజావారిని సగౌరవంగా ఆహ్వానించారు.

ష్టేచ్చుల విందులకు పోవటం మహారాజావారికి ఇష్టంలేదు. కానీ వెళ్ళక తప్పదు.

అదలా ఉండగా శ్రీవారికి మరో మహత్తర సమస్య ఎదురయింది. భారతదేశంలో అయితే ఎంత గొప్పవ్యక్తికయినా చేతులు జోడించి అభివాదం చేయవచ్చు. లేదా సగౌరవంగా వంగి అయినా ఎదుటివారి గౌరవాన్ని మన్నించవచ్చు.

కానీ, ఇక్కడ అలాగాదు. చేయి చేయి కలిపి షేక్ హ్యాండిస్టేనే మర్యాద. గొప్పవాడినయినా, చిన్నవాడినయినా కలిసినపుడల్లా తప్పని సరిగా పాటించాల్సిన ఆచారమది.

కానీ, షేచ్చులను ముట్టుకోవటం, అందునా వారి హస్తాల్ని పట్టు కుని ఒకటికి నాలుగుసార్లు గట్టిగా ఊపవలసి రావటం శ్రీవారికి సుతారం ఇష్టంలేదు. అలా చేయటమంటే షేచ్చు సంపర్కంతో అపవిత్రమయి పోవటమేనని శ్రీవారి దృఢాభిప్రాయం.

పవిత్ర భారతభూమిపై ఉండగాకూడా శ్రీవారికి సమస్య ఎదు రయి ఉండకపోలేదు. వైస్రాయి, బ్రిటిష్ రెసైడెంటులాంటి షేచ్చులను కలుసుకోక పోలేదు. అయితే ఆయా సందర్భాలలో శ్రీవారు ముందే జాగ్రత్తపడి చేతులకు గ్లోవ్స్ తొడుక్కోవటం ద్వారా షేచ్చుల్నెందర్ని కలిసి షేక్ హ్యాండిచ్చినా వారి స్పర్శా సంపర్కదోషం తగలకుండా కాపాడుకో గలిగేరు.

అయితే ఆ కిటుకు ఇక్కడ ఇంగ్లండులో, అందునా రవియస్తమిం చని మహా సామ్రాజ్యాధినేత కింగ్ జార్జి సమక్షంలో చెల్లనేరదని మహా రాజావారి అలవాట్లు అంతకుముందే తెలుసుకుని ఉన్న బకింగ్ హాం ప్యాలెస్ అధికారులు మర్యాదగా సెలవిచ్చి ఉన్నారు.

ఎందుకయినా మంచిదని మహారాజువారు ముందుగానే లార్డ్ ఛాంబర్లెన్ కు “అయ్యా నేను విందుకు హాజరయినపుడు చేతులకు గ్లోవ్స్ లేకుండా కింగ్ జార్జ్ ప్రభువులవారిని గాని మరెవరినిగాని ముట్టుకోలేను, షేక్ హ్యాండ్స్ లేను అనికూడా కబురంపుకుని ఉన్నారు.

ఆ కబురు విని క్వీన్ మేరీ ఆగ్రహోధగ్ధులవగా, కింగ్ జార్జ్ వారేమో మహాశ్చర్యపడిపోయి సదరు మహారాజుపుల్లయ్యను సగౌరవంగా ఇండియాకు సాగనంపి వేయటం భావ్యంగా ఉండగలదేమో అని సెలవిచ్చేరుట.

ఆ సంగతి తెలిసి మహారాజువారు నీరుగారి పోయేరు. కింగ్ జార్జ్ వారి ఆగ్రహానికి గురి కావటమంటే సామాన్యమా మరి. అందుమీదట శ్రీవారు దీర్ఘాతి దీర్ఘంగా ఆలోచించి ఒక మహాద్భుత ప్రణాళికను సిద్ధం చేసుకుని ఆ తర్వాత సంతోషంగా ఓ నిట్టూర్పు విడచి ఛాంబర్లెన్ గారికి “ఓ, అలాగే, వస్తాను, షేక్ హ్యాండ్స్ తాను, మీరేం చింతించవలదు” అని కబురంపేరు.

ఆ తర్వాత మహారాజువారు అర్జంటుగా గంటకు అయిదొందల రూపాయల ఫీజు మాత్రం వసూలుచేసే లండన్ లో కెల్లా సుప్రసిద్ధుడైన ఓ టైలర్ వద్ద కేగేరు.

అతనితో కొన్ని గంటల సేపు గ్లోవ్స్, అవి ఎట్లు తయారగును? ఎట్లెట్లు తయారుచేయ వీలుగలదు, సెకండ్లలో ఆటోమాటిక్ గా ఊడదీసి మరలా తొడుగుకోగల్గే నూతన పద్ధతి ఏదేనీ గలదా? ఇత్యాది సాంకేతికాంశాలను క్షుణ్ణంగా చర్చించేరు.

ఆ తర్వాత మరో రెండు గంటల్లో అపూర్వమైన ఆటోమాటిక్ గ్లోవ్స్ తయారయి పోయేయి.

మహారాజావారున్నూ సిశ్చింతగా విడిదికేగి సుఖంగా నిద్రబోయేరు ఆ గ్లోప్స్ విషయం మాత్రం ఎవరికీ చెప్పకుండా రహస్యంగా ఉంచేరు.

ఆ మర్నాడు బకింగ్ హాంప్యాలెస్ తో దాదాపు 500 మంది మహా మహుల మధ్య శ్రీవారున్నూ ఆతిథ్యాని కేతెంచేరు. మహారాజావారు గ్లోప్స్ తొడుక్కుని ఉండటం అందరూ ప్రత్యేకంగా గమనించేరు. అయితే కింగ్ జార్జ్, క్విన్ మేరీలకు పరిచయం చేయబడే సమయంలో శ్రీవారు ఎలాంటి ప్రయత్నం చేయకుండానే ఒక చిన్న మీటను నొక్కే సరికి వారి చేతికున్న గ్లోప్స్ వాటంతటవే ఊడి అంగీ చేతులలోపలి కెళ్ళి పోయేయి. షేక్ హ్యాండ్లీవ్యగానే మరుక్షణం అదే విధంగా బయటికొచ్చి చేతుల్నలంకరించేయి.

అది గ్రహించిన కింగ్ జార్జీవారూ, క్విన్ మేరీవారూ సంతుష్టులయ్యేరు. ఇతరులు మాత్రం సెకండ్లలో జరిగిపోయిన ఈ మార్పును గమనించలేక గ్లోప్స్ తోనే షేక్ హ్యాండ్లీచార్ని భావించి “ఔరా! ఏమి, ఈ భారతీయ ప్రభువుల ఘనత” అని ముక్కులమీద వ్రేళ్ళేసుకొన్నారు.

ఆ విధంగా హిజ్ హైనెస్ ఇత్యాది సవాలక్ష బిరుదాంకితులైన అల్వార్ మహారాజావారు ప్రపంచం నలుమూలలనుండి విచ్చేసిన 500 మంది మహామహారాజు ఆతిథుల సమక్షంలో తన పవిత్ర సాంప్రదాయాలన్నా విధంగా కాపాడుకో గలిగేరు.

తర్వాత విడిదికేగాక మ్లేచ్చ స్పర్శాదోష పరిహారార్థం సిద్ధంగా ఉన్న ఆవుపేడ ఇత్యాదులతో శుద్ధి కార్యక్రమం వేదోక్తంగా జరిపించు కున్నారనుకోండి. అది వేరే సంగతి.

